

عنوان مقاله:

بررسی مولفه ها و نظریه های طراحی حافظه جمعی و حس مکان در بافت های تاریخی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

منصوره دهقانی بشنه - کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات فارس، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

فریال احمدی - دکتری گروه معماری، استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

گذر از فضا به مکان و شکل گیری مکان های شهری به عنوان یکی از اهداف متعالی در برنامه ریزی و طراحی فضاهای عمومی شهری مدنظر است. یکی از مفاهیم مهم در این گذار خاطره انگیزی مکان در پی شکل گیری و انتقال خاطرات جمعی است. با وجود نقش موثر خاطرات جمعی در ارتقا کیفیت مکان های شهری و همچنین تجربه غنی فضاهای عمومی شهری در شهرهای تاریخی ایران، در ادبیات طراحی شهری، جایگاه ویژه این موضوع در فضاهای عمومی شهری امروزی به خوبی مورد کاوش قرار نگرفته است. لذا هدف گذاری موضوع در راستای برآورده کردن ساختارهای حافظه و خاطره جمعی در نظام طراحی شهری و حفظ بافت های قدیمی، میتواند موجب پدید آمدن انتظام شهری و حس تعلق به مکان گردد؛ بدینسان در فرایند پژوهش از روش های مختلف تحقیق تاریخی، مقایسه و تحلیل محتوا جهت دست یافتن به مولفه های موثر بر شکل گیری خاطره جمعی استفاده می شود و پژوهش نمونه های موردی این فرایند را کامل می کند. پژوهش حاضر با روش توصیفی و تحلیلی و انجام مطالعات کتابخانه ای به دنبال تبیین عوامل موثر بر شکل گیری خاطره جمعی در فضاهای بافت تاریخی است، نتایج تحقیق حکایت از آن دارد که ترکیب سه مفهوم کالبد مکان، معنای مکان و فعالیت و رویدادهای مکان، مفاهیم پایه ی شکل گیری خاطره جمعی است. تفاوت در مولفه های شکل دهنده به این سه مفهوم متناسب با هویت مکان، تمایز در خاطرات جمعی فضاهای تاریخی شهری را سبب شده است.

کلمات کلیدی:

حافظه جمعی، حس مکان بافت تاریخی، شهرستان نی ریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709576>

